

Geòrgia, el paradís caucàsic de la teocràcia ortodoxa

Per: Felip González

1. Una aproximació a la realitat homosexual a Geòrgia

Geòrgia és un país petit que, situat al sud del Caucas, comparteix veïnatge amb Rússia (nord), Armènia (sud-est), Azerbaidjan i Turquia (sud), i el mar Negre (oest). Les guies i pàgines webs turístiques s'aventuren a dir que els habitants georgians es caracteritzen per la seva hospitalitat, amabilitat i empatia, sempre que no es transgredeixin les normes heteropatriarcal d'aquesta societat tradicional, teocràtica i ortodoxa. És en aquest context que pot explicar-se que tres nois alemanys fossin apallissats per georgians per haver-se besat públicament en una festa. Tampoc no sorprèn que, en aquest context, un grup de teatre britànic fos amenaçat de mort per voler representar a la capital del país una obra de Shakespeare, a causa de les al·lusions homosexuals que s'hi feien¹. És la mateixa intolerància que estroncà el 1r Orgull de Tbilisi -celebrat el 17 de maig de 2012-, el qual va ser interromput pels atacs violents d'un grup de radicals ortodoxes i, especialment, per la Unió de Pares Ortodoxes².

Noi colpejat per sacerdots i cristians radicals ortodoxes, durant el "Primer Orgull" de Tbilisi (17 de maig de 2012)

Actualment, aquesta petita exrepública laica soviètica pretén enfilarse al carro de la Unió Europea, mitjançant polítiques aperturistes i democràtiques, com ara la legalització de l'homosexualitat (2000). Dins d'aquest context legalista, s'hi afegeix la implementació de la discriminació homòfoba en l'àmbit laboral (2006) i la penalització de l'homofòbia i la transfòbia en el Còdec Penal (2012)³. Tanmateix, sembla que aquests avenços legals hagin quedat tancats dins unes urnes de cristall, a causa del gran desconeixement que en té la ciutadania, agreujada per la manca d'un programa educatiu orientat a promoure la igualtat dels gèneres i dels sexes. La repercussió real d'aquestes mesures ha estat escassa.

«La interioritzada homofòbia social georgiana, instigada per l'Església Ortodoxa, considera els homosexuals com a éssers diabòlics, lascius, depravats...»

Acabem aquesta breu aproximació remarcant, d'una banda, la interioritzada homofòbia social georgiana, instigada per l'Església Ortodoxa que consideren els homosexuals com a éssers diabòlics, lascius, depravats, etc. I, d'altra banda, citant les paraules de l'activista Natia Gvianishvili de l'associació LGTB, *Identoba*, que feia la següent reflexió: *"Tbilis té, encara, un llarg camí a recórrer per convertir-se en una moderna ciutat europea"*⁴.

2. En primera persona

A través de l'entrevista a un noi georgià que actualment viu a Barcelona i està demanant asil polític a l'Estat Espanyol, anirem esbrinant com és la realitat social, política i religiosa georgiana, més enllà d'aquest maquillatge polític. Una realitat que s'anirà teixint gràcies a les experiències vitals d'aquest testimoni sobre la família, l'ensenyament, l'església, la dona i les lesbianes, i l'asil polític. Cal dir que al llarg d'aquest reportatge no desvelarem la identitat del testimoni per motius de seguretat, ja que ha rebut diverses amenaces de mort anònimes per e-mail⁵.

La família

Tot comença en el si d'una família tradicional i ortodoxa que vivia en un petit poble georgià. Dins d'aquest ambient encomiable, nasqué un nen que, des que era petit, ja sabia que se sentia atret pels noiets.

Des d'aleshores, pressionat pels valors d'una rude i basta masculinitat, comença a inventar-se un altre personatge i a sobreactuar a cada moment de la seva vida pública. Els anys passaven i se sentia molt trist, perquè els seus pares no el coneixien de veritat. Aquest jove guardava en el seu interior un dels secrets més denigrants: l'homosexualitat.

Amb la intenció de dissimular els suposats refinaments, corregeix el seu caminar, la veu i els gestos corporals. La seva vida consistia en estudiar i anar a l'església. Va ser l'església, precisament, allò que el va protegir de qualsevol sospita que qüestionés la seva virilitat, a causa de la seva suposada fe. L'estudi l'ajudava a pensar en una futura independència, ja que volia obtenir una beca per estudiar a la universitat de Tbilisi, lluny de la llar familiar, llibertat, però, que mai no obtindria perquè els pares es traslladaren amb també a la capital.

«Es va atrevir a explicar la seva homosexualitat a un capellà de la catedral de Tbilisi, sota secret de confessió. Però, aquest el va expulsar del temple, mentre li repetia cridant que era un fill del dimoni»

De fet, no va aconseguir emancipar-se de la família fins al tràgic moment en què decidí revelar als pares la seva orientació sexual. El pare l'expulsà de casa i el va amenaçar de mort. I com si es tractés d'una taca familiar, els seus progenitors ocultaren la veritat del seu fill, temorosos que l'entorn social els rebutgés i estigmatitzés.

Ensenyament

A l'escola, a l'institut i a la universitat, com que sempre hi havia la sospita provocada pel seu amanerament, els companys de classe el rebutjaven i solien allunyar-se'n, excepte en els moments en què necessitaven els seus apunts. Fins i tot a la universitat, una professora va ofendre'l i humiliar-lo per homosexual. El nostre protagonista va denunciar els fets al Rectorat, tot aportant-hi proves gravades. La institució obligà la professora a deixar la feina, amb la condició

que s'ocultés l'incident homòfob. Finalment, després de trencar amb els llaços familiars, aconseguí una beca del programa europeu *Eurodysssea* per anar a fer pràctiques a la Universitat de Barcelona, pels volts del 2011.

Església

Durant el període de l'adolescència i de la joventut, es refugiava en el misticisme de l'església ortodoxa, com a una manera de protegir-se. Així, la religió el va salvar de la fúria de son pare, quan aquest l'obligava a pujar al cotxe per portar-lo a un prostíbul. Horroritzat, el nostre amic va convèncer son pare que no volia anar-hi perquè era dimecres, el dia de la setmana consagrat a l'abstinència i al dejú.

«Les lesbianes, poden viure tranquil·les, sempre que no revelin la seva orientació sexual, perquè, com que els pares són molt masclistes, prefereixen dones 'fortes i masculines'»

Amb el temps. Gran part de la població georgiana va a missa i segueix al peu de la lletra el que diu el clergat ortodox. Sense pensar-hi, repeteixen els gestos i les paraules, els rituals que professen els sacerdots. A més a més, se segueix un estricte decòrum, segons el qual les dones han de portar faldilles, o vestits, i mocadors al cap. Els sacerdots poden negar-te l'accés a l'església per una vestimenta indecorosa.

En aquest context, al nostre protagonista li surten un munt de preguntes sobre la seva condició sexual. Sobretot no entenia per què Déu no acceptava els homosexuals. Desconcertat, preguntava als altres creients si entenien les oracions i els rituals que repetien mecànicament. A la recerca de respostes, es va atrevir a explicar la seva homosexualitat a un capellà de la catedral de Tbilisi, sota secret de confessió. El sacerdot, però, el va expulsar del temple, mentre li repetia cridant que era un fill del dimoni.

Primer Orgull de Geòrgia, celebrat a Tbilisi, el 17 de maig de 2012

Dones i lesbianes

A Geòrgia, es dona rellevància a la virginitat de la dona, abans de casar-s'hi. El cas contrari seria pecat i embrutaria la família; fins i tot no podria trobar marit. Les dones casades són un objecte més de la llar per als homes. Les dones solteres no són ben rebudes, tret que es consagrin a la religió.

En el cas de les lesbianes, poden viure tranquil·les, sempre que no revelin la seva orientació sexual, perquè, com que els pares són molt masclistes, prefereixen dones 'fortes i masculines', unes dones fortes capaces de protegir-se dels abusos dels homes.

Una lluita constant

En aquest darrer apartat, fem referència a la seva perseverant lluita per viure l'homosexualitat, de forma lliure, normalitzada i sense ser injuriat. Un dur camí que ha hagut de superar dos intents de suïcidi, el rebuig dels pares, l'homofòbia educativa, la condemna de l'església, fins arribar a Barcelona, on ha gaudit d'una beca d'estudis i on s'ha auto-realitzat com a persona gai. I, a hores d'ara, un cop finalitzada la beca, està esperant la resolució de la petició d'asil polític al govern espanyol.

Cites

1 "Ser gay en Geòrgia, la patria de Stalin" en <http://anodis.com/nota/7220.asp> (consultat 28/12/2012).

2 Vegeu una imatge sobre els tràgics successos al primer orgull de Tbilisi en <https://www.youtube.com/watch?v=sqy0fKLNiRy> (consultat el 22/11/2012).

3 Informació extreta de l'article de Yao, Eitan, "La situación de la comunidad LGTB en Georgia", en <http://www.dosmanzanas.com/2012/06/la-situacion-de-la-comunidad-lgtb-en-georgia.html>. També consulteu http://en.wikipedia.org/wiki/LGBT_rights_in_Georgia (consultat 23/11/2012).

4 Veieu <http://www.cristianosgays.com/2012/06/11/religiosos-extremistas-ortodoxos-atacan-el-orgullo-de-tiflis-en-georgia/> (consultat 22/11/2012).

5 Entrevista in situ amb el noi georgià, el 30 de novembre de 2012.

	O	A	C		A	T	E	C	S	A	11
O	I	D	I	R	I		A	I	A	R	10
I	R	O	M	A	N	E		T	A	R	9
C	O		O	G	E		C	A	R	A	8
A		A	C	A	X	A	O		A	C	7
I	O	S		C		I	N	S	A	T	6
C	N	E	I		O	E	D	R		R	5
O		D	R	O		S	E	E	R	T	4
S	T	I	R	A	M		M	I	E	L	3
S	C	R	O	P		T	A	N	A	M	2
A	R	A	C		O	T	A	R	A	M	1
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	

SOLUCIONS MARIGRAMA

Cantina CGB

Dimarts, dimecres, dijous i dissabtes
de 19:00 a 21:30

Divendres, dissabtes i vigílies
de festius de 23:00 a 2:30

Ara també
dissabtes tarda!
de 19:00 a 21:30